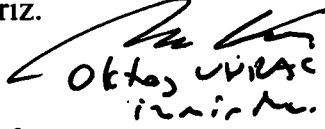
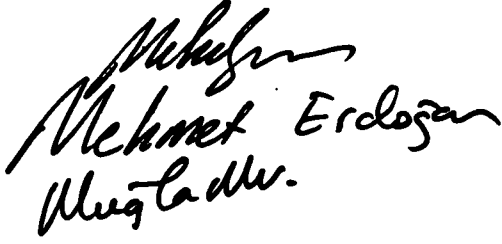
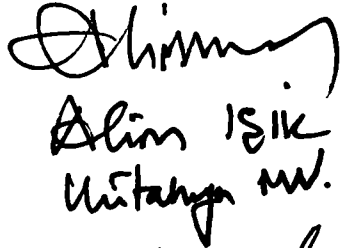

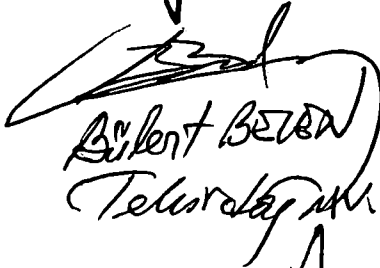
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

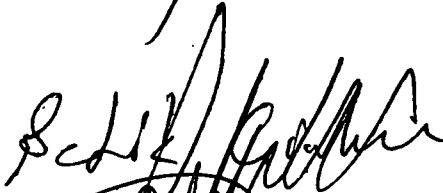
Ülkemizde sağlık sisteminin ve sağlık çalışanlarının sorunlarının araştırılarak, gereken önlemlerin alınması amacıyla, Anayasa'nın 98. ve TBMM içtüzüğünün 104 ve 105. maddesi uyarınca Meclis araştırması açılmasını saygılarımla arz ve talep ederiz.

Oktay Uruşcu
izmir mv.

Mehmet Erdoğan
Muğla mv.

Alim İplik
Uşak mv.

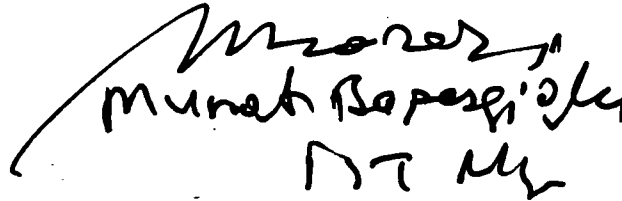

Bülent Bezan
Teluk mv.

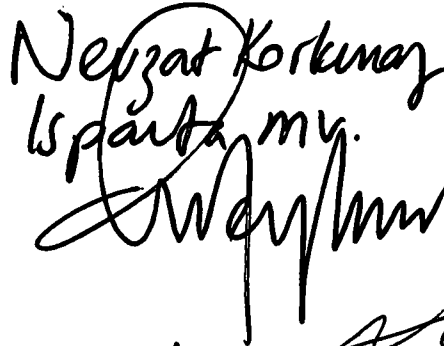

Şehinşah Kalkan
Kocaeli mv.

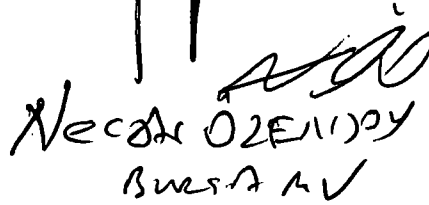

İzzet Köse
Kocaeli mv.

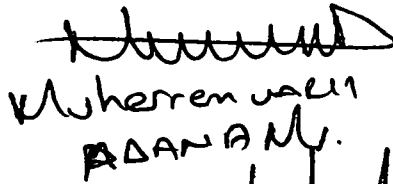

Resat Değirmen
6 kat

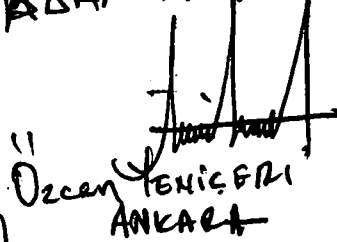

Ali Öz
Mersin mv.

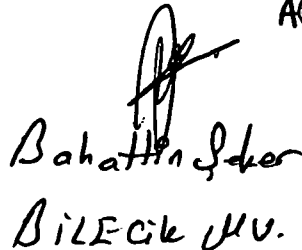

Mehmet Başoğlu
İST MV

Nezzat Korkmaz
İsparta mv.

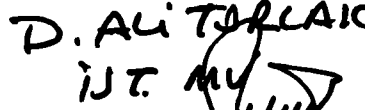

Necdet ÖZEN
Bursa mv

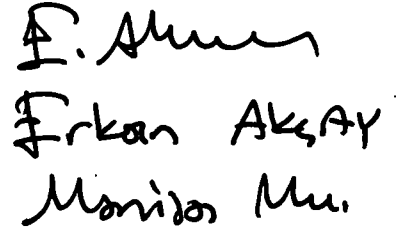

Muharrem Ural
ADANA mv.

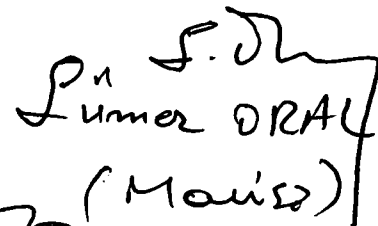

Özcan KENCİRLİ
ANKARA

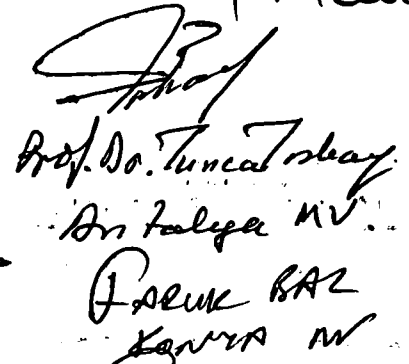

Bahattin İcher
Bilecik mv.

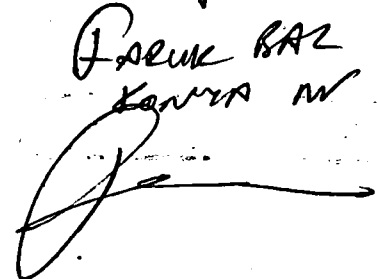

Cemalettin ŞİMŞEK
Samsun Milletvekili

D. ALI TOPRAK
İST. MV

Erkan AKAY
Manisa mv.

Lüner ORAY
(Manisa)

Prof. Dr. Tuncat ŞAHİN
Bartın mv.

Feriye BAR
Konya mv.

GEREKÇE

Sağlıkta dönüşüm adı verilen ve 12 yıla yakın bir süredir uygulamaya çalışılan bu program beraberinde birçok sorun yaratmış, asıl amacı nitelikli bir sağlık hizmeti sunmak olması gereken bu programın kendi içerisindeki mantığı nedeniyle ortaya çıkan sorunlardan dolayı, sistemden en çok da hastalar zarar görmüşlerdir.

Yine sistemden kaynaklanan nedenlerle hekimlerin **malpraktis** korkusu artmış **defansif** tip uygulamaları geliştirmiştir. Sistemde hekimler gelir elde edebilme duygusuyla puan peşine düşmüş dolayısıyla nitelikli sağlık hizmeti sunumu ikinci plana itilmiştir.

Türkiye bugün Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ve OECD Raporlarına göre kişi başına düşen hekim, hemşire, hasta yatak sayısı ve kişi başına düşen sağlık harcamalarında AB ve OECD ülkeleri arasında en son sıradadır. Ancak hasta müracaat ortalaması bu ülkelerin üzerindedir. Buda sistemin çarpıklığını ortaya koyması bakımından çok önemlidir.

Tam gün yasası konusunda başlatılan uygulamalar hastanın hekime ulaşımını kolaylaştırmak yerine daha da zorlaştırmıştır. Tam gün yasası uygulaması ile birlikte önemli dallarda hizmet veren hekimler hastanelerden ayrılarak özel sektörde çalışmayı tercih etmişlerdir. Tamgün yasası uygulamasından sonra hastanelerde hekim sıkıntısı hat safhaya ulaşmıştır.

İlaç katılım payı, muayene katılım payı ve eşdeğer ilaç farkı gibi uygulamalarla sigortalı vatandaşlarımızın ceplerinden önemli miktarda para çıkmaktadır. Bu durum sadece sigortalı vatandaşlarımızı değil eczanelerimize de önemli bir yük getirmiştir. Uygulama ile eczaneler devletin tahsildarı durumuna gelmiştir. Eczacılar kendi almadıkları paralar yüzünden hasta ile devlet arasında kalarak zor günler yaşar hale gelmişlerdir.

Kurulan Kamu Hastane Birlikleri sadece bürokrasiyi artırmış hastanelere birer işletme gözüyle bakıp ne kadar para kazanıp kazanmadığı yönüyle değerlendirmiş. Bu da Kamu Hastaneleri dolayısıyla hekimler ve diğer sağlık çalışanları üzerinde ayrı bir baskı oluşturmuştur. Ayrıca Kamu Hastane Birliklerine yapılan atamalarda liyakat esas alınmamış sadece siyaseten yandaş ataması yapılmıştır.

Ağız ve diş sağlığı hizmetleri ise ayrı bir gariplik taşımaktadır. Ağız ve diş sağlık hizmetlerinde SGK kapsamında yılda ortalama 10 milyon kişiyi muayene ve tedavi edebilmektedir. Diğer vatandaşlarımıza ise sen nereye gidersen git denilmektedir. Ayrıca bugün ağız ve diş sağlığı merkezlerinde yoğunluk ve performans sistemi nedeniyle verilen sağlık hizmetleri, ihale usulü çalışan laboratuvarların çok kötü koşullarda hizmet veriyor olması hijyen bakımından tartışmalıdır. Ağız ve diş sağlığı hizmetlerinde bir iyileşme olabilmesi için SGK en az ADSM lere ödediği tarife üzerinde serbest diş hekimlerden de hizmet satın alması gerekmektedir. Serbest diş hekimine giden bu hastaların bu haktan yararlanmayarak mağdur edilmeleri bir hak gaspı olduğu gibi sosyal devlet ilkesi ile bağdaşmamaktadır.

Bu nedenlerle, Sağlık alanında yaşanan sorunlar hakkında araştırma yapılarak, gerekli önlemlerin alınması konusunda Anayasa'nın 98. ve TBMM içtüzüğünün 104 ve 105. maddesi uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulması yerinde olacaktır.